

בס"ד יט' סיון ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19: 31
צאת השבת - 20: 22
רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 967
@ צוות ארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלוויין של הראשלי"צ **יצחק יוסף** שליט"א, לרפואה להצלחה או לע"י הקרובים. פרטים 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פסטידין: "וישלה יהושע"
(יהושע ב')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרטיה:

פרישת שלח-לך

□ **"פקד אבות על בנים"**
בספר "הכתב והקבלה" מסביר את הפסוק כך, הקב"ה מחסיר ומקטין (פקוד מלשון ולא נפקד ממנו איש) את עוון האבות בגלל הבנים. אם יש להם בנים טובים, נמחלים להם העוונות בזכות הבנים, ברא מזכה אבא.
□ **"עלה ונעלה וירשנו אותה"** (י"ג - ל')
גדול אחד פירש את הפסוק (תהילים קכ"ה - ב') "ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו מעתה ועד עולם" - הרבה "הרים" ומעצורים יעמדו לנו בזמן שנרצה לזכות בירושלים, אבל "ה' סביב לעמו", בעז"ה נתגבר על כל המכשולים.
□ **"והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ"** (י"ג - כ')
מובא בשם ה"בעל שם טוב", קחו לכם חיזוק ועידוד מפרי הארץ, מפרי האדמה, כי קודם אנו חורשים את האדמה, ורק אחרי שזרענו והזרע נרקב באדמה אז מתחילה הצמיחה. כך גם אצל האדם, יש ויגיע האדם למצב ירוד ח"ו, מה יעשה? "והתחזקתם" "ולקחתם" דוגמא "מפרי הארץ" - אחרי ירידה יש צמיחה.
□ **"במדבר הזה יפלו פגריכם"** (י"ד - כ"ט)
שואל רבי זלמן סורוצקין, לכאורה היה ראוי לומר "תפלו פגרים", שקודם יפלו ואח"כ יהיו פגרים, אבל "יפלו פגריכם" משמע שיהיו פגרים לפני שיפלו. אלא, רמז יש כאן לגמרא בברכות (י"ח:), רשעים בחייהם נקראים מתים. ובזוהר הקדוש מובא "פגריכם" זהו יצר הרע.
□ **"כל זשיא בהם"** (י"ג - ב')

□ ה' נותן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
□ המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפירותיה המשובחים של ארץ ישראל.
□ המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דיבתה.
□ בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
□ משה מתפלל לה' כדי שיסלח לבני ישראל.
□ ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לקלב ויהושע שלא חטאו.
□ **"ויקרא משה ליהושע בן נון יהושע"** (י"ג - ט"ז)
כתב בעל הטורים על התורה, לפי פשוטו, לכך שינה שמו, כי היה שר צבא במלחמת עמלק, ונתפרסם שמו ויצאו לו מוניטין בעולם שניצח את עמלק, ושינה משה רבנו את שמו שלא יכירוהו.
□ **"ויהס כלב את העם"** (י"ג - ל')

פירות הניבים והפחגמים
יש רגלים לדבר = יש דברים גנו [פארמית] = יש סוד לדבר.
דוגמה: לדעת העתונאי, בדעת השחקן הזר לעזוב את הקבוצה, ויש רגלים לדבר, השחקן לא חזר מחפשת מולדת פארו.
מקור: תרגום מארמית: האם אפשר להשוות? שם - יש רגלים לדבר, שהרי קנא לה ונסתרה [מסכת נדה דף ג, עמוד א'].

□ **"נתנה ראש ונשובה מצרימה"** (י"ד - ד')
שואל הרב אברמסקי, לשם מה צריך "ראש" חדש, הרי היו להם כבר ראשים, משה ואהרן? ומתוך, כשאנשים עושים מחלוקת, הם מחפשים מי יעמוד בראשם, וזה מה שכתוב כאן "נתנה ראש", ואחרי שיהיה לנו ראש, מנהיג, נוכל לומר שאנו הולכים ל"יאורו".
□ **"וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום"**
והלא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה היא, ומהלך אדם בינוני עשרה פרסאות ליום, הרי מהלך ארבעים יום כן המזרח למערב והם הלכו ארכה ורחבה. אומר האדמו"ר רבי שלמה מקרלין, אמנם אדם "בינוני" הולך מהלך כזה ביום, אבל פרש הרוכב על סוס יכול לעבור הרבה יותר. בעבודת ה', צריך אדם לדבור על סוס טוב.

הסידור מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שלח - חלש - לחש

בשמה של פרשת השבוע רמוזה הוצאת הדיבה על ארץ ישראל. שכן המילה **שלח** בהיפוך אותיות **לחש** - הוא כינוי של דיבה ולשון הרע, שבד"כ נאמרים בלחשיה. אך גם הוא אותיות **חלש** - ללמד שחולשת האמונה של המרגלים ובני ישראל היא זו שהובילה אל הדיבה והלחשיה. התיקון והתשובה יבואו **בחשל**, כלומר חיזוק וחישול האמונה של עם ישראל במשך 40 שנה במדבר לקראת הכניסה לארץ ישראל. (מספר פי-צדיק של הרב ניר בן ארצי)

נשאו מקומות אחרונים לנסיעה ליום האזכרה של הראשלי"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל
 אי"ה ביום חמישי כד' בסיון (19-06-27 למנינים)
 כולל תפילות ב- "**קבר רחל**"
 פרטים : **054-5604336** **כל הקודם זוכה**
 17:00 יציאה מביה"כ ייחזקאל הנביא יבנה

בניד כשתילי זתים - חינוך

סמכות הורית

בית בריא הוא בית מתוך. ילד מכיר את העולם דרך הכלים שהוא רוכש בבית, משם הוא מעתיק לשאר המסגרות. העולם בנוי ומתנהל בהיררכיה. ילד הגדל בבית שבו יש סמכות הורית ברורה, ילד החי באווירה שבה הכול פועל בהרמוניה, ואין מלכות נוגעת בחברתה, לומד לכבד סמכות ולציית, ואת הכלים האלו הוא יעתיק למסגרות הנוספות בחייו. כשהוא יגיע לגן, ובהמשך לחיידר ולשיבה, הוא ידע שחיבים לציית, שאם אומרים לו משהו - עליו לציית. הגאון רבי שמשון רפאל הירש זצ"ל, היה אומר, שכן סורר ומורה הוא תוצאה של "קול אביו וקול אמו" - בית שבו אין אחידות בדעות. אם האבא אומר ימינה והאמא מחליטה שמאלה - התוצאה היא בן סורר ומורה. הרבי מליובאוויטש זי"ע, מביא רעיון זה, בהקשר למשפט שלמה הידוע, שבו כל אמא טענה שבנה הוא הבן החי, ושלמה המלך - כדי להגיע לחקר האמת - ציווה לחצות את הבן החי.

סרכה והצלה
 יאיר ואסתר שיריבי שנתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרוו נחת ושלווה וברכה לכל ילדיכם רפואה לאסתו בת חנה

רפואה שלימה
 שכלמה מישה לטרי בן רשל הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומפא למח"א אבריו וסשה גידיו **נא להתפלל לרפואתו**
רפואה שלימה
 ייחזקאל אברהם בן פרחח הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומפא למח"א אבריו וסשה גידיו **נא להתפלל לרפואתו**

פצה פופה ומצולחת
 הציבור מוזמן **להכנסת ספר תורה** לעי"נ **סולטנה** בת גולשן ע"ה נסימי (נגר) שתתקיים אי"ה **ביום חמישי א' תמוז** בכולל "**תפארת רחמים**" (לדי הרבנות יבנה) **בהשתתפות רבנים ומכובדים** 19:00 - מנחה וכתביט המאותיות 20:00 - ערבית וסעודת מצווה
 עליה לבית העלמין יום שישי ב' תמוז בשעה 8:00

סרכה והצלה
 לי"נ בוסאי על תרומתו לזיכוי הרבים שיתברך ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיו לטובה **וברכה לאורן, עילאי ואדל** שיעליו בלמודיהם

כל הישועות והברכות
 כ"ה יהודה ואיריס זיסימי שתמו לסעודה הרביעית בליוון. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתו והצלחת כל ילדיהם שיברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה, וחיים טובים וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לעי"נ **שהי** בת **שמואל ז"ל**

ק"ו ק"ו ק"ו אמה, ק"ו חנן ק"ו ק"ו לה"מ
מזל טוב ואיחולים לבביים
יקותיאל ויפה זיסימי
טובי וסוזנה שיריבי
 לנישואי **גלעד** עם **אורנית** יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

סרכה והצלה
 אבשלום ושרה אהרוני על תרומתו לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות לטובה וברכה והצלחה לכל ילדיהם

סרכה והצלה
 כ"פה ארזרר בת שבה שתומה לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתו והצלחת כל לדיהם שיברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ופרנסה טובה, וחיים טובים ותרוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעי"נ **שלום** בן **רחל ושלמה ז"ל**

סרכה והצלה
 איילן ובה שבע שושן להולדת הבן נ"י יח"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב.

סרכה והצלה
 שיריבי ובי"א זיסימי שתתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרוו נחת ושלווה וברכה לכל ילדיכם **לדידה לקה לליאל**

סרכה והצלה
ק"ו ק"ו ק"ו אמה, ק"ו חנן ק"ו ק"ו לה"מ
מזל טוב ואיחולים לבביים
רפאל ושושנה זיזרי
יוסף וצביה ישראלי
 לנישואי **שחר** עם **זיהר** יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

סרכה והצלה
 שבעין ושרה פריץ על העזרה והסיוע ותרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות לטובה ולברכה

סרכה והצלה
 לעי"נ הצנועה והענוה **ענובר שרעבי** בן סעיד וחממה ז"ל
 כד' סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו
 במלות שנה לעי"נ הצנועה והענוה **אליהו מזוז** בן חביבה ז"ל
 יום ראשון 17:15 בבית העלמין 18:30 מנחה, דברי תורה ערבית וסעודה בבתי"כ "בוכריס"

שבת שלום וזמבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת

לעניי השלום :
 יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרוני בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל

שאלה : האם נכון הדבר שמרן זצ"ל התייר בסוף ימיו למלא לוטו?

תשובה : בשו"ת יביע אומר (ח"ז חו"מ ס"ח וח"י יו"ד סי' נח אות כג), דן מרן זצ"ל בדין השתתפות בהגרלת הלוטו, והעלה שיש לאסור להשתתף בהגרלה זו, משום שהמשחק בהגרלה זו דינו כדן "המשחק בקובייה" שאסור משום גזל. ועיקר הטעם הוא, משום שהמוני האנשים שנותנים את כספם למפעל הפיס, נותנים את הכסף כדי שיזכו בהגרלה, ואינם גומרים בדעתם להקנות את כספם למפעל הפיס גם במקרה שיפסידו בהגרלה. (דין זה נקרא "אסמכתא לא קניא"). ולכן השימוש בכספי ההגרלה, אסור משום "גזול". גם הגאון רבי יוסף חיים בשו"ת רב פעלים (יו"ד ח"ב ס"יל) כתב לאסור את ההשתתפות בהגרלה כזו.

אמנם יש אומרים, שמאחר ומפעל הפיס משתמש בחלק מהמעות שנותנים לו לצרכי צדקה להקמת בתי ספר תורניים וכדומה, אם כן המשתתפים גומרים ומקנים את כספם לטובת המטרות הללו. לכן אמרו שגם מרן זצ"ל יודה שבאופן זה יש להקל בדבר. ולמעשה הגאון רבי עובדיה בן הגאון הראש"ל רבי יצחק יוסף שליט"א (ראש ישיבת אהל יוסף), כתב בפרו עין משפט (סימן רז עמוד תרמה) שהוא היה אצל מרן זצ"ל בערוב ימיו כארבעה חודשים לפני פטירתו, ומרן זצ"ל אמר לו, שאפילו אם רק מיעוט מן הכספים של מפעל הפיס עובר לצרכי צדקה, בכל זאת די בכך כדי שהקונים יקנו את כספם בלב שלם למפעל הפיס. ולכן המיקל בזה, יש לו על מה שיסמוך.

אולם יש לדעת כי על פי מוסר תורתנו הקדושה ואמונתנו בהשגחת השם יתברך בעולמו, אין זה נכון שאדם יבזבז כספו על כרטיסי הגרלה כאלה, שהסיכוי לזכות בה הוא אפסי ממש, ואומרים בשם הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, שלכל היותר הרוצה למלא כרטיס הגרלה, יעשה כן פעם אחת בשנה בתורת השתדלות לפרנסתו. וברור שאותם המאבדים כספם וקונים כמה כרטיסים וכדומה, הרי מגלים בכך כי הם נעדרים מן האמונה בה' יתברך שהוא זן ומפרנס לכל, וכל ההשתדלות שלהם לא תועיל להם כלל ועיקר, והם מביאים עצמם לידי שפלות גדולה, ויש עושר השמור לאדם לרעתו. ולכן גדולי עולם כמו הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל התנגדו לכל ענין ההימורים בכספים, שידוע שרבים נפלו בפח ההימורים ה' ירחם. לפיכך, שומר נפשו ירחק מן ההגרלות הללו, ואם ירצה להשתתף בהגרלה לעתים, יש לו על מה שיסמוך.

שאלה: האם חובה להסיר את הטבעות מהידי בשעת נטילת ידיים? יש לי טבעת שאיני יכולה להסיר אותה מהיד.

תשובה: בנטילת ידיים, אסור שיהיה דבר שחוצץ בין היד לבין המים. וטבעת שהיא מהודקת לגוף, הרי היא חוצצת בנטילה ולכן יש להסירה. ונוהגים להסיר את הטבעות אפילו כשאנין מהודקות לגוף. ומעיקר הדין, טבעת שלא מסירים אותה אף פעם, אין צורך להסירה בזמן הנטילה. ולכן במקרה שבשאלה, שמדובר בטבעת שאי אפשר להסירה מהיד, הרי שמותר ליטול ידיים עם הטבעת הזו. ומכל מקום נכון ללכת למומחה שיסיר את הטבעת, כי בטבילה ממש נוהגים להסיר כל דבר החוצץ, ובפרט טבעת מהודקת שיתכן ויהיה דבר החוצץ ממש בינה לבין האצבע.

מכל מלמד" השכלתי

באור קצור על שמם של המרגלים:

שמע בן זכור: על שלא שמע דברי המקום וכאילו שאל בהזכרו (תנחומא האזינו ז)

שפט בן חורי: על שלא שפט את יצרו ונעשה חורי מן הארץ (תנחומא האזינו ז)

כלב בן יפונה: וכלב בן חצרון הוליד את עזובה בן חצרון בן יפונה הוא שפנה מיעצת המרגלים.

יגאל בן יוסף: על שהוציא דיבת הארץ לכן נאסף בלא עתו (תנחומא האזינו ז)

פלטי בן רפוא: פלט עמו מעשים טובים ורפו דינו שהרי מת (שם)

גזיאל בן סודי: דבר דברים קשים כגדין (שם).

גדי בן סוסי: הטיח דברים כלפי מעלה והעלה סיסא (דופי) (שם).

עמיאל בן גמלי: העמה כוחו, דהיינו החליש כוחו של הקב"ה על שאמר חזר הוא ממנו וגמל עצמו שלא נכנס לארץ (שם).

סתור בן מכאל: על שהיה בליבו לסתור את מה שכתוב מי הוא כאל ואומר אין כאל ישורון.

נחבי בן ופסי: החביא האמת ופסה האמונה מפיו כמו, "ופסו אמונים מבני אדם"

נאואל בן מכי: על שגאה ואמר דברים אשר לא כן על הקב"ה לפיכך נעשה כך.

אם נשווה את שמות הנשיאים של פרשת במדבר, בולטת העובדה כך שברוב שמות הנשיאים חסר כינוי של אחד משמות הקב"ה מלבד יהושע בן נון שנאמר: "ויקרא משה להושע בן נון יהושע".

"ועשיו להם ציצית על כנפי בגדיהם"

אפשר אולי לתת טעם למה צריך להפריד את חוטי הציצית זה מזה (או"ח ח, ז); כלומר שלא יהיו קשורים וכל חוט יהיה בפני עצמו, כי **קשר'** אותיות **שקר'**, היינו כדי לרמוז לנו "שמדבר שקר תרחק" (שמות כג, ז).

ולכן כל חוטי הציצית שבארבע כנפות הטלית עולים כמניין ל"ב (=32), דהיינו שהן רמז ובחינה של **לב** האדם, שצריך להיות מופרד מכל התאוות הנ"ל שהם מצד השקר, כנודע. ועל פי זה אפשר אולי גם להבין מה שכתב האר"י.

"ציצת" (בכתיב חסר) ראשי תיבות : **צ**דיק **פ**ריד **צ**יציותיו **ת**מיד. ולכאורה קשה, שהרי על ידי פעולה פשוטה של הפרדת חוטי הציצית תמיד האיש נקרא צדיק. אלא על פי דברינו מובן הדבר, כי הפרדת חוטי הציצית היא בבחינת (תהלים צב, ז): "יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעָלֵי אֵין", היינו רצה לרמוז שצריך להיפרד מכל תאוות העולם הזה.

כוחה של תפילה

כשנכנסה רבקה לביתה א', לא הייתה ילדה מאושרת ממנה. היא ציפתה לרגע זה כל שנת ה"גן חובה". בכל בוקר היא קמה בהתלהבות, קראה "מודה אני", לבשה את התלבושת האחדה של בית הספר, אכלה ארוחת בוקר קלה, ובעליצות ושמחה המתינה להסעה, שתבוא לקחתה אל הכיתה, למורה ולחברותיה, ולמקום שאותו כל כך אהבה. בוקר אחד, ללא כל התראה מוקדמת, התעוררה עם כמה יבלות קטנות על כף ידה. אמא שלה חשבה "בוודאי זה יחלוף כמו שבא". היא לא התייחסה לזה ברצינות. אך כעבור יום, היבלות החלו להתפשט. הן התרבו וכיסו את כל כף היד. בשלב זה לקחו את רבקה לרופאים, שנתנו משחות למיניהן אך מאום לא השתנה ולא עזר, ולהפך, היבלות המשיכו "לחגוג". הן עברו לכף היד השנייה, ומשם לפנים. רק בפנים לבד היו עשרות יבלות קטנות וגדולות. חלקן אף פגעו בריסים שהפריעו לפקחת העין, וההורים עמדו חסרי אונים מול תופעה איומה שכזו. הפעם השקיעו ההורים את כל מרצם בנושא, רבקה מצידה פסקה מללכת אל בית הספר שהיה כה אהוב עליה, ילדות התרחקו ממנה, ואף למסיבת סיום שבה ציפתה לה, יעצו לה לבוא עם כפפות... שלא תדביק אף אחרת.

רבקה נכסה לדיכאון. השמחה שהייתה על פניה נעלמה, ומילדה עלוזה וחרוצה מהטובות בכיתה, הפכה לילדה מופנמת ושוברה.

העצבות הייתה ניכרת היטב על פניה, היא העדיפה להסתגר בביתה ולנתק קשר עם חברותיה.

מספרת האם: "הייתי מתוסכלת, הרגשתי שאני מאבדת את הילדה מבחינה רגשית, הנושא העסיק אותי יום ולילה, לקחתי אותה לרופאים מומחים, חלקם בעלי שם עולמי, אלפי שקלים נשפכו כדי למצוא מזור לבתי המסכנה, אך דבר לא עזר".

רבקה עברה גם לרופאים אלטרנטיביים, הומאופתיה, דיקור סיני, פרחי באך, קינסילוגיה, וכל מיני מומחים למיניהם, שניסו להציע את עזרתם, אך המצב לא השתנה, רק החמיר יותר ויותר. בין שאר הטיפולים נזקקה רבקה לפסיכולוגית עקב מצבה הנפשי שנפגע קשות, "ואני" אומרת האמא, "מרגישה איך אני מאבדת את רבקה מבחינה רגשית ונפשית, ואין בידי לעזור לה במאומה, זו הרגשה שלא ניתן לתארה במילים".

אחד הרופאים הגדולים הציע כניסיון אחרון... ניתוח! להוריד את היבלות בהרדמה כללית, וכבר היו דברים מעולם, כל יבלת שמורידים בניתוח, נלווה לה כאבים יום - יומיים לאחר מכן, ופה היו עשרות יבלות! בלית ברירה נתנו ההורים את הסכמתם לניתוח, ויום אחד נכנסה רבקה לחדר הניתוחים, כשכולם מקווים שמכאן תצמח הישועה. הכאבים הצעקות והבכי חלפו, היבלות נעלמו, והיא שבה להיות כשהייתה.

אבן גדולה נגולה מלב ההורים, סוף סוף הגיע הקץ לסבל הנוראי שארך מספר חודשים.

חודש ימים חלפו מיום הניתוח, ורבקה קמה בבוקר עם מספר יבלות על כף ידה. ההורים בהיסטריה, נסעו

מיד לרופא המנתח, הראו לו את היד, הרופא הרים ידיו ואמר: "האמינו לי, ניסיתי לעשות את הטוב ביותר שניתן, זו תופעה נדירה, ואין לי הסבר לכך אך קורה דבר שכזה לאחר הניתוח!?"

"שבנו הביתה", מספרת האמא, "ולא פסקתי מלבכות. הפעם הרגשתי, שלא אהיה מסוגלת לעמוד בניסיון הזה. ראיתי איך רבקה מתחילה לפרוח מחדש, ועכשיו הכל יחזור בחזרה, איך אעמוד בזה? היבלות שבו בהמוניהן, וכעבור ימים ספורים היו שוב עשרות יבלות על הפנים והידיים. חמותי, ששמעה שהיבלות שבו, קראה לבנה, אבא של רבקה, וביקשה: "אנא הקשב לי, סע לבני ברק, לגאון ר' חיים קניבסק שליט"א, ספר לו כל מה שרבקה עברה, ותבקש ברכה. אמור לו שאתה רוצה סגולה, ללא סגולה אל תצא מחדרו". שמע הבן לקול האם, ובאותו מוצ"ש הקרוב, בחצות ליל, נכנס האבא לר' חיים.

בדמעות בעיניו, סח את כל אשר עבר על בתו עד לניתוח שנערך לפני כחודש, ועתה הכל חזר, עשרות יבלות על הידיים והפנים. ר' חיים האזין לכל הסיפור הכואב של רבקה, הושיט ידו ואמר "רפואה שלמה".

ביקש האבא לקבל סגולה אך הצדיק שב ואמר: "תתפללו, אתה יודע מה זה תפילה של אמא?!". הנכד של ר' חיים שעמד נוכח במעמד, פנה לסבו וביקש אולי יש סגולה לתת לו אחרי סבל כה גדול שעובר? ר' חיים שב חזר ואמר "האמא צריכה להתפלל". יצא האבא

מחדרו של ר' חיים, התקשר לאשתו וסיפר לה מה אמר ר' חיים. "רק תפילה של אמא! זו הסגולה שר' חיים נתן". אמא של רבקה שמעה את התשובה ופרצה בבכי. אמנם היא "גם" התפללה, אך את מירב האנרגיה והכוחות השקיעה ברופאים ובתרופות ואת העיקר שכחה, גם אחרי שנרמזה מהמנתח, שהרים ידיו לא קלטה שזה רק בשליטה של בורא עולם, והיא רצה מרופא לרופא כש"העיקר חסר מהספר".

היא ניגשה לארון, הוציאה את הסידור, ועם הרבה ייסורי מצפון בפעם הראשונה התפללה תפילה עמוקה "לבורא עולם רופא כל בשר ומפליא לעשות", היא לא הפסיקה לרגע. כל שורה נשתנתה מבכי, הדמעות גלשו ונספגו בדפי התהלים וכך היא ישבה עד אור הבוקר זועקת לבורא עולם, שיחוס וירחם על רבקה שלה וישלח לה רפואה שלמה מן השמים. "ומפליא לעשות" – באותו בוקר קמה רבקה ומספר יבלות גדולות נחו על הכרית עליה ישנה, דבר שלא קרה עד היום בכלל, בתחילה לא חשבו שזו תחילת הישועה, אך מהר מאד ראו שעוד יבלות ועוד יבלות החלו לנשור... שבוע ימים ארך הנס, ולקראת שבת לא נותרה יבלת אחת, ופניה וידיה היו נקיים כתינוק שנולד.

"למדתי דבר נורא וחשוב בחיים, וזה רוצה אני להגיד לכל האימהות" אומרת האם, "אין לנו מושג, איזה עוצמות אדירות יש בכוח התפילה שלנו, הבה ננצל אותו, הכוחות נגישים ובהישג יד, על כל דבר ודבר, תנו על הפעוט ביות. הרבו בתפילה, תפילה אמיתית, תנו לספר התהילים לספוג את הדמעות, ותראו ישועות. חלפו מאז מספר שנים. רבקה כיום שמחה ועליוזה, אמא שלה לא מפסיקה לשבח ולהודות על העבר ולבקש על העתיד, מאבא יושב במרומים שהוא טוב ומטיב לכל, רופא כל בשר ומפליא לעשות. (פניני עין חמד)